

[Albrechtsen]

atomvåben. Man kan forstå på debatten, at noget sådant vil forsvarsministeren nok ikke medvirke til, men derfor kunne det jo godt være, at det kunne gennemføres alligevel her i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod kemiske og bakteriologiske våben.

Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).
(Fremsat 25/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

Lad mig indlede med at sige det afgørende: regeringen deler fuldt ud afskyen for kemiske og bakteriologiske våben. En anvendelse af disse våben ville i sig selv være en trussel mod civilisationen.

Der eksisterer allerede et internationalt forbud mod udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske eller biologiske våben og toksiner, det er den såkaldte B-våbenkonvention, der blev anbefalet af FN's 26. generalforsamling i 1971, og som trådte i kraft i 1975. Den er ratificeret af bl.a. NATO-landene og Sovjetunionen. Jeg går derfor ud fra, at interessen må samle sig om at opnå et tilsvarende forbud mod kemiske våben. Jeg skal også derfor i det efterfølgende tillade mig at se bort fra bakteriologiske våben.

Den danske holdning til kemiske våben viser sig dels i vor tilslutning til Genèveprotokollen af 1925 om forbud mod brug af disse våben, dels i vort aktive arbejde i FN for en aftale om forbud mod produktion og oplagring af kemiske våben og om sådanne våbens destruktion, i øvrigt helt på linje med det pålæg, der er indeholdt i den dagsorden, der blev vedtaget her i folketinget den 3. maj i år. Endelig afspejles vor uvilje deri, at vi med hensyn til oplagring på dansk territorium indtager samme stilling som for atomvåben, altså at vi ikke i fredstid tillader kemiske våben på dansk jord. Vi behandler således stationering af disse masseødelæggelsesvåben på samme måde.

Målet for den nuværende regering såvel som for den tidligere regering er selvsagt at søge at undgå enhver situation, hvor der kan opstå risiko for brug af kemiske våben. Vi lægger naturligvis til grund, at alle lande, herunder supermagterne, har tiltrådt Genèveprotokollen, og at de må formodes at ville overholde deres folkeretlige forpligtelser, således at spørgsmålet om kemisk krig aldrig skulle blive aktuelt. Men så længe de internationale konventioner kun forbyder brug af disse våben og tillader produktion og oplagring, finder vi ikke helt at kunne se bort fra en vis risiko. Det giver sig bl.a. udtryk i de beskyttelsesforanstaltninger, der fra dansk forsvars side søges gennemført med hensyn til anskaffelse af masker, dragter osv.

Forslagsstillerne anfører selv i bemærkningerne til forslaget – her kan jeg da kun anerkende deres realitetssans:

»... så længe våbne produceres og oplagres, er der jo en risiko for, at de tages i brug – uanset alle folkeretlige bestemmelser.«

Det er netop kernen i problematikken for Danmark og for vore partnere i alliancen, nemlig spørgsmålet om, hvilken sikkerhed vi har for, at en modstander ikke vil overtræde sine folkeretlige forpligtelser. Og hvis vi ikke – hvad forslagsstillerne altså mener – kan regne med en sådan sikkerhed, hvad kan vi da bedst gøre for at få modstanderen til at afstå fra brug?

Det nærmest hypotetiske spørgsmål om i krigstid at give tilladelse til oplagring af allierede kemiske våben på dansk grund må ses i lyset af denne problematik. Det er indlysende, at ingen dansk regering vil foretage skridt, der strider imod Danmarks folkeretli-